

Que no sigui decebuda la nostra esperança

written by Agustí Soler | 13 de novembre de 2023

“TV3, mentint com sempre, ens diu que el 89% dels militants d’ERC han votat a favor del pacte amb el PSOE. Però resulta que han votat només el 43% dels militants, la qual cosa vol dir que sols han votat a favor del pacte un 38 % dels militants d’ERC”.

Així s’expressa un tuit publicat el passat dia 4 de novembre, un tuit que ha tingut un seguiment força notable i que està clar que pretenia aclarir la realitat d’una votació que transcendia i arribava molt més enllà que el cercle d’acció política d’un partit.

Hom constata que cada dia tenen més força les plataformes que van sorgint com a bolets (Twitter, Facebook, Instagram, WhatsApp, etc) i que sense fer gaire soroll van ocupant el lloc de la premsa escrita tot arribant a un públic que va creixent cada dia que passa tot intercanviant relacions com mai havia passat i que està posant força nerviosos als controladors de «l’establishment» en veure com se’ls en va de les mans el control que exercien sobre l’opinió pública.

Aquest tuit del 89% n’és un exemple molt nostre i molt actual. Com es pot intentar engalipar la gent amb titulars boirosos i imprecisos. Cal, però, anar una mica més enllà del que i del com informen certs mitjans amb aquest esperit de manipulació que cada dia és més descarat.

TV3 (i també altres mitjans com alguns diaris digitals, premsa escrita i ràdio) ens titulava el 89% com un fet extraordinari, un gran èxit de participació, però deixava en un segon terme que havien participat tan sols un 43% de la militància, la qual cosa ens porta a aclarir les xifres reals: dels 8.641 militants que diu tenir ERC han votat 3.715 i d’aquests, 3.306

han votat a favor de la proposta. La diferència és substancial respecte del que escampaven amb alegria els titulars televisius, radiofònics, etc. Seria bo saber (ja sabem que el vot és secret i cal respectar-lo, evidentment) quin ha estat el vot dels 2.898 regidors que té la formació. A partir d'aquí tindríem una visió molt més clara sobre quina és l'opció de la militància atès que més de la meitat no han votat.

Aquest fet el podríem compartir amb qualsevol altra formació, és un cas tan sols però ens serveix d'exemple ben viu que ens porta a constatar de quina manera es fa una manipulació barroera de la realitat massa sovint, una manipulació que es fa des de les mateixes instàncies polítiques.

Pel que fa a la situació que s'està vivint sobre el suport o no al cap del govern espanyol, Pedro Sánchez, podríem fer múltiples conjectures, sobretot tenint present la prestidigitació que fa el cap el líder del PSOE en la seva actuació política envers Catalunya. L'engany i la tergiversació és el nostre pa de cada dia. Molts encara obliden el suport del PSOE a l'aplicació del 155 l'any 2017 i el suport al poder judicial en la deplorable actuació contra Catalunya. I en tenim exemples cada dia. L'última és l'extrafolari intent d'actuar contra la llei d'amnistia. I no serà l'últim, precisament per un Consell General del Poder Judicial que està caducat fa més de cinc anys. Increïble!

Crec que ja és hora que els mitjans d'informació mesurin el què i el com informen tot mirant de no aixecar la camisa al televident, radioient o lector. Algú ha denunciat que les subvencions rebudes des de diferents òrgans del govern són suspectes de marcar certes informacions. No ho voldríem creure, però, no hauria de ser així.

Ens estem jugant el futur com mai i hauríem de tenir ben clar que aquest futur ha de ser totalment nostre. L'experiència de fa més de tres-cents anys d'ocupació de la nostra terra, i

molt especialment la de les darreres dècades, ens mostren a bastament, més que mai, quin és el camí a seguir.

Oblidem-nos d'acords de claredat i de taules de diàleg. No intentem enganyar els ciutadans amb suposats èxits assolits amb un pacte suposadament «integral». Utilitzant el llenguatge popular hem de fer saber d'una vegada per sempre als responsables polítics que ja fa anys que ens afaitem. Què podem esperar d'un PSOE? D'aquell partit de «les pasaremos el cepillo» o del «apoyaré la reforma del Estatuto de Cataluña». Repeteixo i que ho tinguin ben clar: ja fa anys que ens afaitem i ha arribat l'hora de dir prou.

Tenim memòria i tenim molt clar què va representar aquell 1r d'octubre del 2017 i que els catalans vam deixar amb tota la força i rotunditat el que es manifestà a les urnes: la voluntat de Catalunya, que tota la nació catalana esdevingui un poble lliure entre els pobles lliures de la terra.

Fem nostres les paraules del poeta Salvador Espriu:

Que no sigui decebuda la nostra esperança,

que no sigui escarnida la nostra confiança:

així molt humilment ho demanem.